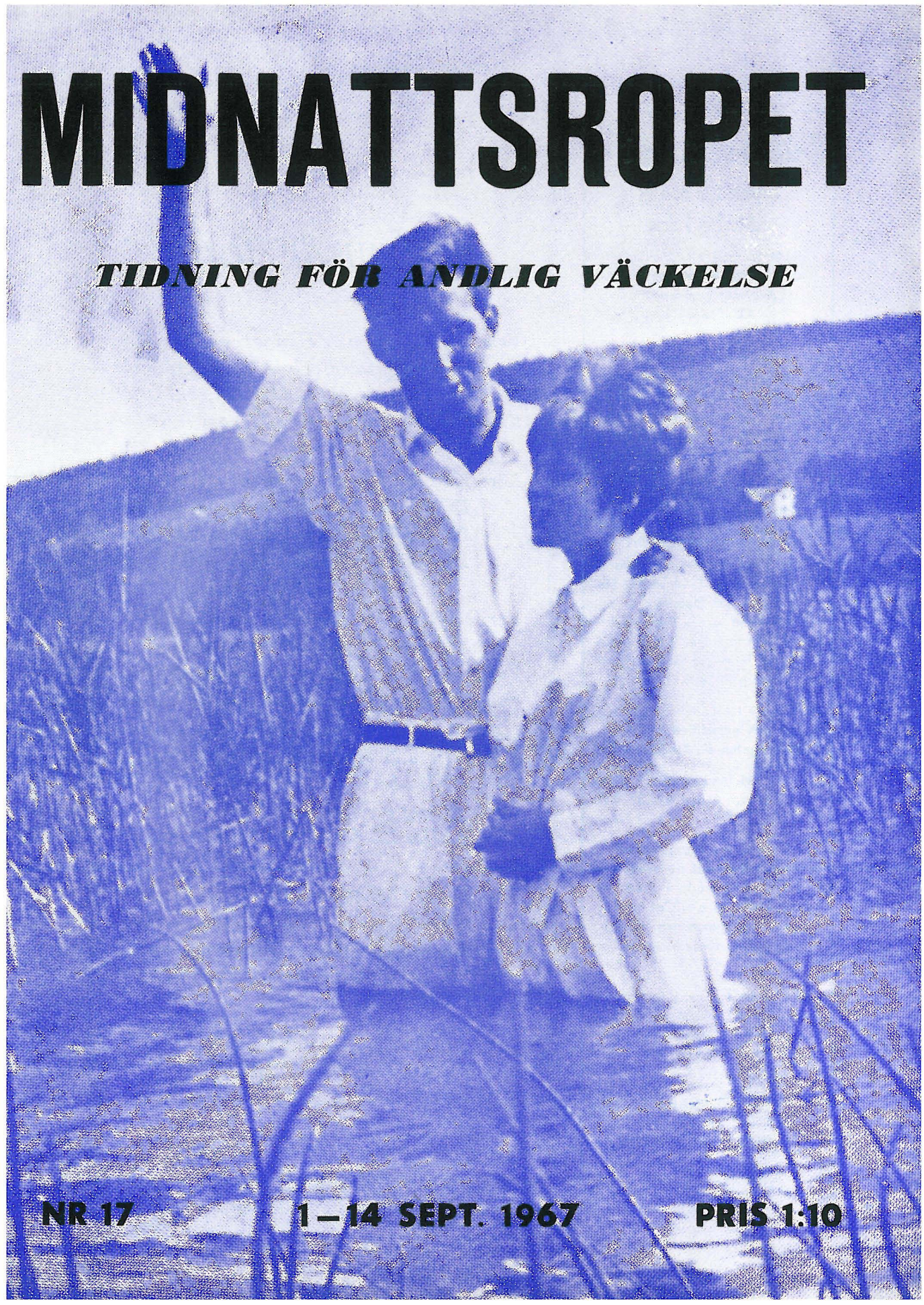

MIDNATTSROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

NR 17

1—14 SEPT. 1967

PRIS 1:10

Midnattsropet —

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN.

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
taling på postgiro nr 57 16 20 på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24: —, halvår 13: —, kvartal
7: —. Lösnummer 1: 10. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är pri-
set detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,
31 71 35,**

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd
om personliga upplevelser, rap-
porter om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:

DONALD BERGAGÅRD,
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

Halls, Jönköping 54443 - 1967

Vem är Jesus?

*Vem är Jesus? Vem är Han som en gång lidit,
som blev missförstådd och hånad här på jord? —
Är Han den som emot synd och djävul stridit?
Kan Han frälsa alla som på Honom tror? —*

*Kör: Han är Gudasonen som all makt är givet
Krönt med ära och konungslig härlighet.
Han är Vägen, Han är Sanningen och Livet.
Han mot syndare har stor barmhärtighet.*

*Vem är Han som kämpade i bön för alla,
och på Golgata utgjöt sitt dyra blod? —
Vem är Han som lades ner i graven kalla,
men på tredje dagen levande uppstod?*

*Tack att Du är den Du säger Dig att vara!
Tack att Du har segrat över död och grav! —
Du är värdig lovet från de frälstas skara,
för det offer Du för världens synder gav.*

*Kör: Du är Gudasonen som all makt är givet
Krönt med ära och konungslig härlighet. —
Du är vägen, Du är Sanningen och Livet.
Du mot syndare har stor barmhärtighet.*

AAGE SAMUELSEN

Översättning från norskan av
Elisabeth Andersson.

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

MARANATA

Organ för andlig väckelse

Nr 17

1 Sept. 1967

Årg. 8

Nils Westberg:

GEMENSKAP eller GEMENHET?

"...en tro (Ef. 4: 5).

Vår tid är, mitt i en förskräcklig flod av åsikter och meningar, skrämmande fattig på *tro*, d. v. s. på bestämda värderingar, som styr vårt handlande. Det finns ingenting så vilset som nutidsmänniskan i hennes låtsade tvärsäkerhet, ty går man henne in på livet och frågar om grunden för hennes film-, teater-, bok- eller tv-förvärvade åsikter, är hon snart vid den punkt, där hon svarar: "Ja, det är inte så gott att veta, vad man skall tro." Och det är det inte heller, om man bygger på mänskliga åsiktsskiftningar. Ändå är denna villrådighet både naturlig och förklarlig bland människor, som har lagt sin egen begränsning och ofullkomlighet som måttstock och norm för en verklighet av fysiska och andliga världar, vilkas utforskande i stort befinner sig på barnstadiet. Men när *troende kristna* försvarar sin feghet att fatta ståndpunkt eller sitt avfall från uppenbarelsen med samma banala fras, då blottas en tomhet på innehåll och mening i deras religiösa liv, som är ohygglig. Den vittnar bara om antingen en *bortglömd* Bibel eller en *förnekad* Bibel, och i båda fallen är grunden för tron ryckt undan deras fötter.

ORDET — VÅRT FUNDAMENT

Ty det finns bara *en* riktare för den *tro*, som är en av de sanna grunderna för församlingsgemenskap i nytestamentlig mening: DET ÄR GUDS ORD. Ordet *till* människan från Gud är det enda sanna måttet för all bedömning. Varför? Jo, det är *oberoende* av sådana *växlingar*

som tid, plats, kunskapsnivå, ras, politiskt system, sociala förhållanden etc. Det är *över allting* alltid, ty det står över livet och döden. DET ÄR ABSOLUT. Allt ord i vår Bibel, som rör Guds kontakt och umgänge med människan och människans kontakt och umgänge med Gud liksom detta livs synliga och osynliga yttringar och frukter är ABSOLUT. Det är detta som är *Guds Ord över alla åsikter* och tolkningar. Det är detta ord, som är tidlöst och *evigt*, det ord som ensamt *förbliver*. Den som håller sig till *detta ord*, kommer aldrig in i lärostridernas blåsväder, där man ofta efter generationers disputerande om *tidsbundna* struntdetaljer slutligen i något konvent högtidligen enas om en "gemensam syn" på någon löjlig detalj *utan andlig betydelse*. Så har väldiga krafter, som utlösts genom en gudomlig väckelse, under kristenhetens historia gång på gång med Djävulens benägna bistånd bundits i ofruktsamma och sönderslitande diskussioner och åsiktsbrytningar om påvens skägg eller kvinnans hår, medan avgrundsmakterna ostörda opererat i de ivrigaste disputerarnas egna *hjärtan*.

Orsaken till de stora kristna skarornas flathet och undfallenhet inför tidens, världens och Djävulens anstormningar beror på att de tar upp kampen med andra vapen än Guds Ord. Det är därför de måste fly eller bli nedgjorda i grunden. I stället för att hänvisa till *grunden för vår tro*, EVANGELIET, famlar man efter egna urvattnade tolkningar och formuleringar, en fjärdedel evangelium, en fjärdedel moraliskt svammel, en

fjärdedel ogudaktig vetenskap och en fjärdedel medelsvensonskt snusförnuft. Det är tusentals kristna, som lever på den svältkosten idag i stället för på Herrens mörkstarka rätter. MEN ÄR DETTA RIMLIGT, när man fått i sin hand ett vapen så starkt, att man kan "bryta ned fästen" och "tankebyggnader och alla slags höga bålverk, som uppresas mot kunskapen om Gud", och när man kan "taga alla slags tankefunder till fånga och lägga dem under Kristi lydnad"? (2 Kor. 10: 4—5.)

PROBLEMET ÄR VÅRT AVFALL

Men hela detta problem bottnar i OTRO och AVFALL från Ordet. En bister sanning men nödvändig att inse. Det är för många icke längre en tro på ett ord utan en *deltro* på en *halvsanning*. En stympad tro på ett stympat ord.

Många har hamnat där, därför att de av högmod eller lust att värja sig inför den många gånger obehagliga sanningen har försökt "tyda", vad som redan är klart utsagt eller *förändliga en bokstavlig giltighet*, det senaste ofta, när den tid, som man för tillfället lever i, inte gör en bokstavlig uppfyllelse *förnuftsmässigt* rimlig. Många har gått så långt i sin "andlighet", att de predikar en allmän slutfrälsning, då t. o. m. Satan själv får tåga in i himmelen. Andra ser Jesu återkomst som symbolisk i de andliga väckelser, genom vilka Han i Anden besökt och besöker vår jord. De väntar Honom icke på skyarna och tror icke på förvandlingsögonblickets fantastiska övergång. De omtransformerar Guds och Lammets vrede i Uppenbarelsebokens väldiga domskede över ALL ogudaktighet på jorden till en kärlekens varma låga, inför vilken djävulen och hans förtappade skaror smälter ned i ödmjuk överlåtelse och blir födda på nytt.

Och ändå säger Guds Ord klart och *tveklöst*, att vi *på samma sätt* skall få se Jesus komma igen, som lärjungarna såg Honom lämna jorden (Apg. 1: 11), att vi skall genom en *ögonblicklig förvandling* ryckas Honom till mötes på skyarna (1 Tess. 4: 16—17), liksom att *domselden* från Gud är den slutliga uppenbarelsen *av Guds rättfärdighet och makt* efter Hans *långmodighets* tid och en *vedergällningens stund* för *de onda män-*

niskorna i tiden och i evigheten (Uppb. 20: 11—15).

Min käre vän, om du har kommit in i *villfarelse*, så *fly* medan tid är *till Ordet*, till dess stränga men klara ljus, fly från mänskliga omtolkningar och ansträngda tydningar och "översättningsdifferenser" till Skriftens logiska och *entydiga* budskap om synd, rättfärdighet och dom. Tag dina ofrälsta barn, släktingar och medmänniskor med i *djupaste nöd* varje dag, då du går inför Herrens ansikte!

Där det finns tro på Ordet, behöver man inga egna arrangemang efter tidens smak i fåfänga förhoppningar om att förkunnelsen skall bli populär och kunna smyggas på motspänstiga, ofrälsta nutidsmänniskor. Nej, man tar Ordet i full vetskap om att det är *salt*, som kan tyckas smakligt nog, så länge man bara har det i *munnen*, men som vållar bitter plåga, när det väl anammats och kommit ned i buken (Hes. kap. 3 och Uppb. 10: 10—11).

EVANGELIET OMSKAPAR TIDEN

Ty det är ett salt, som är verksamt *mot förruttnelsen*, pris ske Gud, och det kostar på att svälja, när man levat för länge på underhållningsreligiositetens sockerdiet.

Men ära, halleluja, det är *icke tiden*, som har makt att förvandla evangeliet! Tidsandan kan bara (tyvärr!) förvandla evangeliets förkunna-re. Men det är *evangeliet*, som kan *omskapa tiden* och lägga skaror under trons lydnad.

Så låt oss kasta alla välsvarvade ritualkryckor och allt programmakeri omkring förkunnelsen, ty det sanna *ordets udd kan aldrig döljas, halleluja!* Den är icke populär men *evigt revolutionär*. Ordet verkar idag på samma sätt som det gjorde, när det först såddes ut från Guds hand. Där det faller i öppen och tillredd jord, där växer levande kristna och församlingar av levande kristna fram, som hämtar sin näring och tillväxt endast ur detta Ords inneboende kraft och uppfyllelse i omvändelse, frälsning, dop i vatten och dop i Ande med Andens *alla* åtföljande tecken, nådegåvor och under.

O, levande Ord, du enda möjliga fäste för en tro, du gemenskapens klippfasta grund!

TÄLTMÖTEN I UPPSALA

pågår nu till 17 sept. vid **CIRKUSPLATSEN**, Hj. Brantingsgatan—Björkgatan.

Möten tisd.—torsd. och lörd. kl. 19.30 samt sönd. kl. 15.00 och 19.00.

Vittnen:

FOLKE JAKOBSSON, SVEIN NYMO, HELGE och BJÖRNE ERIXON m. fl.

Det sista skriket . . .

Av
Helge
Berntsson

Det sista skriket blir allt skrikigare vare sig det gäller ropande pop-grupper, som är i ropet eller färgsensationella minikläder i den sista modenynken. Förr hade de som satt inne randiga OP-kläder. Nu heter det att vara "inne", om man följer sista modeflugan; det må vara OP eller annat. Det är "inne" att gå barfota och det är "inne" att åka tandem. Ungdomen säger också att det är camp. Det är "inne" att ha kortkort nu. Det är ju helt riktigt. Sitter man inne med en exhibitionistisk ande, så visar det sig ju utåt. OP och turkosblått är inne och otuktiga blottare går ute. Utåtriktad skall man vara och vara med sin tid. Man skall hålla sig à jour med utvecklingen. Det är modernt att tala om u-land. Det tillhör sista skriket. Det är "inne" att tänka på dem där ute. Visst kan det lända oss till ära att visa barmhärtighet mot utlännningar och mot u-länder. Men länder det kvinnor till ära att ha kortkorta klänningar och visa nakna länder? Som sagt var. Det ropas mycket i tiden. "Se på oss", "Hör på oss", "Kom till oss", "Var som vi" o. s. v. —

När det gäller maranatafolket menar en del hysch- och klyschmakare, att det förhåller sig med det på samma sätt som med modet. De säger: "Maranata är toppen nu, men det är en religiös modefluga, som snart flyger bort." —

"Maranata faller mången på läppen nu, men snart står de där besvikna med trulande läppar."

"Maranata drar ungdom, men det gör långhåriga popgrupper också."

"Maranata är kort i rocken och de har alldeles för kortkort helgelseklädnad." —

"Maranata hörs därför att de har så gälla målbrottsröster i religiöst hänseende." —

"Maranata är inne." —

"Maranata är i ropet!"

"Maranata är sista skriket."

Om det är avundsjuka eller önsketänkande, som döljer sig bakom dessa yttranden må vara osagt. Men visst är det sant, att maranatafolket är inne och att det är i ropet. Och Maranata är absolut det sista skriket.

Maranatafolket är inne i det andliga uppvaknandet, inne i det andliga skeendet, inne i det profetiska ordets uppfyllelse och dess strävan är att vara inne i centrum av Guds vilja. Maranatafolket är inne för att få rätt att gå in i det himmelska Jerusalem genom dess portar.

"Det är fullbordat", ropade Jesus med hög röst på Golgata huvudskalleplats. I det ropet är maranatafolket. Det ropet kom till Gud i hans himmelska bönning. För det ropet rämnade förlåten i templet i två stycken uppifrån och ända ned. För det ropet skalv jorden och rämnade klipporna. Helvetets makter bävade och avväpnades. Med

sitt blod fullkomnade Jesus vartenda krav på rättfärdighet. Och i kraft av Jesu segerrop löses skuldbelastade syndare, demonbesatta befrias, sjuka helas och maktlösa förnyas. Maranatafolket är med i det ropet. Maranatafolket är i ropet och Maranataropet är det sista skriket i nådens tid. —

Det är midnattstid och Maranata är midnattsropet. Mörker hopar sig mer och mer. (1 Tim. 4, 2 Tim. 3, 2 Petr. 2.) Sista skriket i midnatten är anskriet: "Se, brudgummen kommer! Gå, ut att möta honom!"

Maranata är sista skriket till en döende värld och till en sovande kristenhet! Herren kommer! —

Maranata är sista skriket till vår Herre Jesus som skall förlösa oss till himmelen. "Såsom hjorten skriker efter vatten, så skriker min själ efter dig, o Gud." Ps. 42.

Denna bön: "Du, vår Herre, kom" intensifieras alltmer i anden och skall kulminera, när Anden och bruden säger: "Kom." Och i ett nu, i ett ögonblick, skall vi bliva förvandlade och borttryckta på skyar upp i luften Herren till mötes.

MARANATA är det sista skriket!

Är du redo?

Är du "omgjordad" kring dina länder? Har du skor på dina fötter? Har du stav i handen?

Är du inne bakom blodbestruckna dörrar redo för uppbrott i midnattstiden? Eller är du barfota ute i världen och åker tandem med den grå religiösa ekumeniska massan?

Helge Berntsson

FRÅN TÄLTMÖTENA PÅ ÖLAND

*En jublande
sångarskara sjöng
och prisade Gud
i alla möten.*

Efter att ha varit i Kärrsjö på den härliga konferensen och där i rikt mått fått uppleva tjänandets glädje och välsignelse hamnade vi på Öland. —

Det första som mötte oss där, då vi kom från färjeläget till Köpingsvik, var stora skyltar som annonserade: "Jesus Kristus är densamme! Frälsar själar, döper i Anden och botar sjuka. Välkommen till Maranatatältet kl. 20." —

Där hade församlingen i Nybro inlett en tältmötesserie på 14 dagar. Den leddes av Donald Bergagård, som under Andens kraft och inspiration sjöng och vittnade om att Jesus lever och verkar i dag på samma sätt som då Han gick här nere bland behovets barn. —

Det var vår första kontakt med Öland och den blev oss till rik välsignelse. Där lyste och värmden solen hela dagarna och det var rena "semesterparadiset". Det visade sig också att denna mötesserie nog var en fullträff för församlingen i Nybro. Där var stora "tältstäder" på båda sidor om mötestältet och människorna kom i massor för att lyssna. Tältet var fullsatt och fullt utanför. Där stod de i tre timmar och lyssnade,

förvånade, frågande och gripna. För många var det säkert första kontakten med detta härliga, frigörande evangelium. De undrade också, "varför har vi inte fått höra detta förut, då det finns så många religiösa samslutningar runt omkring oss?". Felet är väl till en del att man glömt Mästarens befallning: "Gå ut till människorna och nödga dem att komma på det att mitt hus må bli fullt." —

Det var en underbar upplevelse att få vara med om detta — kväll efter kväll likadant. Värelsens och kraftens Ande var i full verksamhet.

Söndagkvällens möte skall vi länge minnas då broder Bergagård talade om Jesu snara återkomst. Han talade full av tro och Helig Ande och predikan sanktionerades av ett mäktigt profetiskt budskap om att vi, som förstår att tyda tidens tecken och som tror på och längtar efter att få möta Jesus på skyarna, skall få vara med om förvandlingen. Den dagen är säkert mycket närmare än vi tror. —

Efter detta brusade hemlandssångerna under tältdukarna och den frälsta skaran jublade högt över att snart vara

hemma. En avfälling kom tillbaka till Jesus den kvällen. Många gamla läsare fick en verklig chock. Är det verkligen sant att Jesus kommer så snart? Vakna upp du som sover och bered dig. Snart är Jesus här. Vi har så kort tid att verka. Låt oss hjälpas åt att rädda själar.

Under veckan blev fler frälsta och många förnyade. Brödsbrytelsen sista söndagens eftermiddag var en underbar upplevelse för alla dem som var med då trossyskon också från andra sammanhang deltog och Jesu kärlek smälte ned oss alla. —

Sista mötet i högtiden präglades av en underbar kraftens och härlighetens Ande. Herren stadfäste Ordet genom att längtande fick mottaga härlig förnyelse till Ande, själ och kropp.

Det som blivit utsatt denna tid kommer säkert att bringa rik skörd för evigheten. —

Gud välsigne er vänner i Nybro för detta trossteg och Gud välsigne er vänner som är kvar på Öland. Håll ut ännu en liten tid så möts vi på den brustna skyn när basunen ljuder och Jesus kommer igen. Maranata!

Ragny Sundström

RÄKNA

MED

GUD

Av
MONA SUNDKVIST

Tros- och förnuftsmänniskorna står alltid i motsatsförhållande till varandra. Utmärkande för trosmänniskorna är att de helt förtrös-

tar på Jesus som sin herde och Jesus säger om dem: "Mina får lyssna till min röst och jag känner dem, och de följa mig" (Joh. 10: 27).

"Gån bort ifrån denna menighet, så skall jag i ett ögonblick förgöra dem." Det var Herren själv som sade dessa ord till Mose. De uttalades när Israels barn just skulle ta löfteslandet i besittning.

Vad hade hänt?

Gud hade ju med mäktig hand fört sitt folk ut ur träländets land. Han hade visat sig vara en Gud som hade omsorg om sitt folk både i stort och smått. När Israels barn fick se hur vattenmassorna sköljde över egyptierna sjöng de lovsånger till Guds ära och när de efter fyrtio år såg tillbaka på tiden i öknen kunde de med förundran konstatera, att Gud t.o.m. hade sett till att deras kläder höll under den långa vandringen. —

Något fruktansvärt måste ha inträffat när denne Gud nu hade beslutat sig för att i ett ögonblick förgöra sitt folk.

● ● ●

Ja, hela det här händelseförloppet såg egentligen först inte

så farligt ut. Det började med att de tolv spejarna som sänts ut för att utforska löfteslandet kom tillbaka till menigheten.

De berättade alla helt sanningen till landet flöt av mjölk och honung. De omtalade också att städerna var välfästa och att folket där var stort. När de sedan skulle kommentera läget visade det sig dock att trons och förnuftets människor har helt olika bedömningsgrunder.

Förnuftsmänniskorna använde bara sina fem sinnen och med dem registrerade de ett folk som var för starkt för israeliternas numerär och resurser. —

Trosmänniskorna såg med sina andliga ögon. De hade noggrant undersökt landet efter Mose föreskrifter. De underskattade inte sina fiender när de sade "förvisso skola vi blija dem övermäktiga", men de såg sin store Gud, som hade lovat att föra verket till härlig seger.

Förnuftsmänniskorna däremot har en benägenhet att räkna med sig själva, eftersom de inte vill lita på något annat än sina fem sinnens vittnesbörd. De ser på sig själva och sina egna resurser. När de möter olika situationer accepterar de enbart de lösningar deras egen hjärna kan tänka ut.

Paulus ber för efesierna, att deras hjärtans ögon ska bli upplysta, "så att I förstå, hurudant det hopp är, vartill han har kallat eder, huru rikt på härlighet hans arv är bland de heliga och huru översvinnligt stor hans makt är på oss som tro" (Ef. 1: 18, 19).

Förnuftsmänniskorna bland spejarna predikade otro för folket. Det dröjde inte länge förrän alla blivit så nedslagna att de ville återvända till träländets land igen. —

När Kora, Datan och Abiram sedan ville sätta sig över Herrens förordningar för egen vinnings skull var det inte svårt för dem att intala folket att Egypten egentligen var det land som flöt av mjölk och honung. Förnuftet hade redan gjort tallet om Guds makt till något diffust och i stället för Guds rikedomar var hjärtana redan uppfyllda av Egyptens skatter.

I detta läge kunde inte de mest fantastiska manifestationer av Guds makt öppna trosögonen på israeliterna. Gud lät Kora, Datan och Abiram levande fara ned i dödsriket, men t.o.m. detta ledde till att Israels barn knorrade mot Mose och Aron (4 Mos. 16: 28—33, 41).

Så slutade förnuftsfröknarnas tillvaro. Gud står dock

fast vid sitt eget ord, att "ingen som tror på honom skall komma på skam." I 4 Mos. 26: 11 står det att Koras söner omkom inte. De fick i stället uppleva att Gud ledde dem in i löfteslandet som Han hade lovat. De fick se Guds trofasthet och i en av de psalmer de skrivit utbrister de: "Under sång och dans skall man säga: 'Alla mina källor äro i dig'" (Ps. 87: 7).

● ● ●

Kaleb var en av de spejare som hade tro på Gud (4 Mos. 13: 31). Han förstod helt och fullt att all otrosförkunnelse är olydnad mot Gud. När löfteslandet skulle fördelas mellan Israels barn säger han till Josua

om sitt spejaruppdrag: "Mina bröder, som hade varit däruppe med mig, gjorde folkets hjärtan försagda, men jag efterföljde i allt Herren, min Gud. Då be-tygade Mose på den dagen med ed och sade: 'Sannerligen, det land, som din fot har beträtt, skall vara din och dina barns arvedel för evärdlig tid, därför att du i allt har efterföljt Herren, min Gud'" (Jos. 14: 8, 9).

När Mose i sin avskedssång ser tillbaka på de strider som utkämpats hade han fått insikt om vad Gud förmår och han säger: "Huru kunde en jaga tusen framför sig och två driva tiotusen på flykten, om icke deras klippa hade sålt dem och

om icke Herren hade prisgivit dem?" (5 Mos. 32: 30). —

I de krigslagar Gud givit sitt folk talas ingenting om att de skulle se på sina egna resurser och så låta förnuftet avgöra den lämpliga strategin. Nej, Herren säger: "Om du drager ut i krig mot dina fiender och du då får se hästar och vagnar och ett folk, som är större än du, så skall du dock icke frukta för dem, ty Herren, din Gud, är med dig, han som har fört dig upp ur Egyptens land. Herren, eder Gud, går själv med eder till att strida för eder mot edra fiender och giva eder seger" (5 Mos. 20: 1, 4).

Mona Sundquist

FRÅN TÄLTMÖTENA I GÖTEBORG

Arnold Andersson och Enoch Karlsson i aktion.

Vi tackar Gud för en bra tält-sommar här på västkusten. Vi startade i Göteborg på Cirkus-platsen mitt i staden, fortsatte sedan i Torpa, en plats i de yttre förorterna och slutade på Hönö där tältet var rest i tre veckor. —

Själur har blivit frälsta och många ha upplevt förnyelse i anden, Halleluja!

Många har hjälpt oss i arbetet. Familjen Rubnert från Mönsterås, bröderna Sigurd Larsson, Helge Berntsson, Kåre Mörkestål m. fl. Församlingens

egna vittnen Enoch Karlsson och Arnold Andersson har tillsammans med sångare från olika platser tjänat i mötena. —

Vi fortsätter till dess Jesus kommer!

Bengt Andersson

BJÖRNE ERIXON

kommer här med sin 4:de artikel om ENSIDIGHET ELLER MÅNGFALD —
här talar han om

KUNSKAP OCH HÄNFÖRELSE

Jag har i de föregående artiklarna i samma ämne helt kort berört olika företeelser, som ingen av oss kan eller får blunda för. Vi måste våga vara ärliga. Det är inte lätt att leva i *ständiga omprövningar*, men jag tror det är nödvändigt med en ständigt pågående reningsprocess. Det leder fram till *sinnets förnyelse*. Ständigt framåt!

Det finns en annan sak som är absolut nödvändig att belysa. Det gäller förhållandet mellan KUNSKAP och HÄNFÖRELSE (GRIPENHET).

Kommer ökande kunskap i Guds Ord, som det ju här främst rör sig om, att släcka hänförelsens eld? Eller kan äkta och sann hänförelse kombineras med djup förtrogenhet i Gudsordet? —

Det finns väl alltid människor som antingen utifrån sina egna upplevelser eller på grund av ensidigheter man fått bevittna, spelar ut kunskapen mot hänförelsen eller vice versa. Det finns gott om material som bevisar det olyckliga i ett sånt förfaringsätt. —

Istället för att bygga upp föreställningar och skapa ideal, utifrån egna eller andras begränsade erfarenheter, kan vi också i detta spörsmål få gå till den enda urkund och norm tron alltid hänvisar till: BIBELN. Låt oss läsa tillsammans: "Ty om vi har varit 'från våra sinnen', så har det varit i Guds tjänst: om vi åter är vid lugn besinning, så är det till godo. Ty Kristi kärlek tvingar oss, eftersom vi tänka så: en har dött för alla, alltså ha de alla dött." 2 Kor. 5: 13 f.

Vid vilket sinnestillstånd aposteln än var i hade det alltid ett syfte, ett ändamål: "I Guds tjänst och er till godo."

Paulus hade sannerligen utomordentliga upplevelser. *Men de blev aldrig självändamål*. Observera den märkliga *skygghet* med vilken han omtalar sina syner och uppenbarelser. Se 2 Kor. 12. Och dessutom: "Törntaggen i köttet" omöjliggjorde all förhåvelse.

● ● ●

Hos Paulus möter vi denna sällsynta men dock helt harmoniska förening och kombination av djup kunskap och brinnande hänförelse. Ty hör här vad den man som "talade i tungomål med alla" säger om sig själv: "Om jag än är oförfaren

i talkonsten, så är jag det icke i fråga om kunskap. Tvärtom, vi ha på allt sätt i alla stycken, lagt vår kunskap i dagen inför er." 2 Kor. 11: 6.

Ätminstone vill jag för min del ha Paulus som förebild, hellre än alla dessa mer eller mindre krumeluraktiga figurer, med var sin ensidiga specialitet. Se 2 Tim. 3: 10 och 1: 13 etc.

Låt oss ta ett annat exempel!

Jag tänker på Apollos. Även här möter vi denna naturliga kombination av kunskap och gripenhet. Han var "en lärd man, mycket förfaren i skrifterna". Och vidare kan vi om samme man läsa: "Han undervisade grundligt om Jesus, ... han talade brinnande i Anden." Han vederlade judarna offentligen och bevisade genom skrifterna att Jesus var Messias. Apg. 18: 24—28.

Kunskap och hänförelse! Vad Gud nu sammanfogat, det må människan icke åtskilja. *Kunskapen utan gripenhet är död och steril. Hänförelsen utan kunskap är blind.*

Där Ordet icke kommer till herravälde blir tomheten och ihålligheten skrämmande. Och resultatet blir att man tvingas att ständigt söka efter yttre fysiska manifestationer som skall tjäna som kriterier på att man har det gott med Gud och att man är välsignad. I detta *tomrum* släpps ofta de krafter loss, som skulle näpsas och det som skulle fram dräns i en flod av köttliga utspel. Och det är endast Ordet som är botemedlet. Trons lydnad upprättas därigenom och Ordet ger innehåll, stadga och substans.

● ● ●

Vad är egentligen gripenhet, hänförelse?

Många tycks tro att det nästan helt och hållet skulle röra sig om känslans rörlighet. Man säger naturligtvis inte så, men det fungerar så i verkligheten. *Gripenhet är hela personligheten under Jesu konungsliga kärleksherravälde till helgelse*. Det betyder ett rörligt, men disciplinerat, känsloliv så att man kan lida med de lidande, gråta med de gråtande och glädjas med dem som är glada. Alltså en hel och svekfri identifikation med människor i olika situationer. Vi behöver alltså inte längre vara slavar under det många gånger nyckfulla känslolivet. —

forts. på sid. 21

NÄR VÄCKELSEN

I Johannes evangeliums fjärde kapitel har vi ett åsyna vittnes berättelse om EN FÖRUNDERLIG DAG i Frälsarens liv och verksamhet.

En dag bräddfylld av händelser: en lång och mödosam vandring, ett betydelsefullt sammanträffande med en samaritisk kvinna, hennes djupgående samvetsuppväckelse, hennes övergång från mörker till ljus, hennes vittnesbörd, som drar andra med in i ljuset, ett allmänt uppvaknande och väckelse på orten — en trons segerdag.

Till denna dags händelser knyter sig NÅGRA FÖRUNDERLIGT LJUSA OCH LÖFTESRIKA ORD av Frälsaren, en undervisning i lärjunga-kretsen om sådd och skörd i Guds rike, om evangeliets groningskraft och om vitnande fält.

Det är alltsammans så underbart, att det inte kan bli fråga om annat, än att varje Jesu lärjunge, som läser om detta, måste bli allvarligt glad.

Får Gud nu själv tala till oss genom detta bibelord, så kommer vi att styrkas i vår tillit till Herren och hans ord, förnyas i vårt hopp, i vår iver, i vår kärlek, i vår längtan efter vederkväckelsens tider från himmelen.

När väckelsen kom var den förberedd

Väckelsen i Samarien kom så överraskande och oväntad. Dagen innan hade väl rakt ingen tänkt på att något dylikt skulle inträffa. Det hela gick till synes på en enda gång. Frälsaren kom dit, och i samma stund skedde det.

Så kan det se ut, men i verkligheten var detta ögonblick i samariternas liv länge förberett. Visserligen var de långt ifrån särskilt fromma. Det som dominerade i deras vardags tänkande och handlande var nog mest otro, vantro och ren hedendom. Likväl kan med skäl sägas, att det var ett religiöst folk. Religiös är ju var människa, som håller något för heligt. Och hur utfattiga samariterna än blivit på sann gudsfuktan, så bar de dock innerst på medvetandet om

någonting heligt, en rest av en gammal, rätt undervisning.

Hos dem hade vidmakthållits kunskapen om EN HELIG GUD, som var nådefull i sina verk och rättfärdig i sina domar. De hade också inom sitt lands gränser en plats, ett heligt berg, för Guds tillbedjan.

De visste av TIO HELIGA BUD, tio korta, klara bruksanvisningar för det dagliga livet, att trohet mot dessa upphöjer, att otrohet mot dem leder till kriser och undergång.

Därjämte kände de till ETT HELIGT LÖFTE om Världsfrälsaren, som i tidernas fullbordan skulle komma. — Den samaritiska kvinnan talar själv därom, när hon säger till Jesus: "Jag vet att Messias skall komma, han som kallas Kristus, och då skall han förkunna oss allt." —

Hur denna samaritiska kvinna än blivit vilseledd och själv givit bifall till synden, så bar hon på en djup otillfredsställelse, som hon aldrig kunde göra sig fri ifrån.

Och hon var en av dem som längtade.

Fast hon, mänskligt talat, icke var en bra kvinna, så var hon just utvald framför andra att bli förstlingen av dem, som kom till tro bland detta folk.

Hon hade gått till brunnen otaliga gånger med sitt vattenkrus, gått ensam, enär hon var föraktad, och ingen ville göra henne sällskap. Som slav under plikten och driften hade hon förhållits i tillvarons alltid malande, till synes meningslösa, hopplösa grotteklav. —

"Livet var nu en gång sådant", hade hon väl ofta tänkt, "det är ingenting att göra åt".

Själens åstundan efter frihet, efter ett högre och rikare sammanhang var dömd att förtvina och dö ut.

Men nu var hennes stund kommen.

Inför Jesu blick och ord och omsorg om hennes väl såg hon som i blixtbelysning sitt mörker svartare än någonsin — men också en väg ut ur det.

Det blev islossning inom henne, det tillknutna

Är DU döpt i vatten?

"Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst; men den som icke tror, han skall bliva fördömd." Mark 16: 16.

KOM

Av
**Bertil
Persson**

löstes, det hårda smälte ned. Hon lät sin kruka stå, gick in i byn och sa till vem helst hon träffade: "Kommen och sen en man, som har sagt mig allt vad jag har gjort — männe han icke är Messias!"

Så kom väckelsen, den vällde som en flod in i staden, den gick inte att hejda. —

Guds ords sanningar, som under tidernas gång såtts ut bland samariterna bar frukt och ledde till skörd. När väckelsen kom var den förberedd.

När väckelsen kom blev det hunger efter Guds ord

Då drar man sig ej för — om så behövs — att fara över land och vatten för att höra Guds ord. Det ringer i själarna maningen och löftet: "Hören, så får eder själ leva!"

Något av detta förmärker vi hos samariterna. De lämnade sin by och gjorde sig mödan att gå ut till Jesus för att få se och höra honom. De gick för att höra.

En andlig väckelse kan till det yttre komma att te sig mycket olika. Det kan bli en allmän rusning, ett stort tillopp av undernärda, som söker sig till Guds ords rika förråd. Det hela kan också ske mera oförmärkt, — en här och en annan där kommer i rörelse mot Guds ord, gripes av det, griper om det och omsätter det i stilla, gudfruktig vandel, i fast, men lågmäld bekännelse. — Formerna betyder intet. Det viktiga är att uppvaknandet sker. —

Tecknet på en rätt väckelse är också alltid ett och detsamma: Samvetet kommer i funktion, vi förnimmar oro och bekymmer för syndens skull. "Min synd! Min synd! Min mycket stora synd! Vart skall jag ta vägen med min synd?"

Så driver nöden oss till Ordet. Vi vill HÖRA MERA OM SYNDEN; blir ej nöjda med mindre, än att vi får veta allt vad vi gjort till ånger och bekännelse. Vi måste få allt förlåtet och bli re-nade ned i botten. — Vi vill därför HÖRA MERA OM NADEN, om allt vad Gud har gjort till vår frälsning, om Getsemane, om korset, om Golgata,

om att "Gud var i Kristus och försonade oss med sig själv".

Vi vill också HÖRA MERA OM VAD VI NU KAN GÖRA i tacksamhet och kärlek till Herren. Det blir även vår mat, vår härliga, kraftiga, alltid efterlängtnade vardagskost att få göra Guds vilja. Också om det STÅR DET JU i Guds ord. Det blir hunger efter allt Guds ord.

När väckelsen kom fick bönen och vittnesbördet en framträdande plats

Det är anmärkningsvärt, vad den samaritiska kvinnans öppna bekännelse kom att betyda för hennes landsmän. "Kommen och sen en man, som har sagt mig allt vad jag har gjort!" —

Det värdefulla med denna bekännelse var, att det var icke ett vittnesbörd om andras synder, utan om hennes egna. Hon gick icke omkring och uttalade sanningar om andras synder, utan om hennes egna. Hon gick icke omkring och uttalade sanningar om andra, utan hon sa dem sanningen om sig själv. Det värdefullaste emellertid var, att hon vittnade om och hänvisade till Jesus och vad han hade gjort med henne.

Vittnesbördet är nödvändigt. Men ännu nödvändigare är det med bönen. — Den kom också i funktion hos samariterna på deras väckelses dag. "De kom till Jesus och bad, att han skulle dröja kvar hos dem." —

Det enda viktiga är, att Jesus är med. Det har hänt i väckelsetider, att man tappat bort Jesus, att intresset alltmer börjat samla sig kring människorna, de mänskliga redskapen, budbärarna och den yttre stora anhopningen av människor. Det blev människoverk och rann snart nog ut i sand. —

Väckelsens ande är bönens ande. I bönen, har någon sagt, får vi röra vid den hand, som rör allt. Vilket förtroende vi fått! — Den som beder blir själv berörd av den handen, och han lyftes in i skördemännens led och drar andra med sig in i samma gärning. —

forts. nästa sida

Bär DU andens frukt?

"Andens frukt åter är kärlek, glädje, frid, tålmod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmod, återhållsamhet." Gal. 6: 22—23.

När väckelsen kom skedde det i Guds tid

Det är ju också helt och hållet Guds eget verk. Oss tillkommer det att så och vattna. Men det är Gud som ger växten — som svar på behov, längtan, bön och arbete.

Det är sanningstid bland oss nu. Guds ords utsäde skall i dessa dagar strös ut, i hemmen, i skolan, och det finns väl även föräldrar och lärare, som gör sitt. Guds ord skall strös ut bland de unga, vuxna, de äldre. Flera måste nu vara med i denna gärning. Sådnen fodrar mycken och omsorgsfull tjänst. —

Vi skall vara flitiga att så, medan ännu är tid. Inte prata, men ligga i. Inte rycka i grodden eller strået för att det skall växa fortare, utan låta sådden mogna i frid. — Vi skall inte förtröttnas, bara stå fasta, orubbliga, överflödande i Herrens verk, vetande att vårt arbete i Herren icke är fåfängt. 1 Kor. 15: 58.

Låt oss lyfta upp våra ögon och se Gud i hans helighet, härlighet och kärleksfullhet. Det är synen, som skickliggör oss till tjänst. —

Låt oss lyfta våra ögon och se ut över fälten, de gamla fälten, att vi får syn på våra försummelser och vill bättra, vad som brustit.

Låt oss lyfta upp våra ögon och se ut över nya fält, som kallar, som vi hittills i kärlekslöshet eller oförstånd gått förbi — att vi må uppsöka dem nu. —

Så en sak till sist.

Fälten stå vitnade till skörd.

Det kan inte fortsätta som hittills, det måste ske ett uppvaknande.

Men vill vi verkligen det — AV ALLT HJÄRTA?

Vill vi själva bli avslöjade?

Skulle vi tillåta, att vår egen otro och synd blir uppenbar, om detta är förutsättningen till, att vi åter kunna fröjdas över Guds frälsning och syndare omvända sig till Gud? Läs Psalm 51! —

Är vi verkligen villiga att bli en endräktig, målmedvetet verksam skara kring Ordet och Bönen?

Väckelsen är ett faktum när vi — var gång Ordet predikas — på allvar räknar med, att något väsentligt sker.

Jesus sade: "Ingen som ser sig tillbaka, sedan han satt sin hand till plogen, är skickad för Guds rike." —

Berti Persson
Solna

Nu endast från Midnattsropet

HELA DE SJUKA

Av T. L. Osborn

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Vem är T. L. OSBORN?. — Hur många vill Gud bota från sjukdomar?. — Helbrägdagörelse för alla. — Grundlag för tron. — Varför blir då icke flera helbrägdagjorda? — Att bedja Fadern i Jesu namn. — Om två av eder komma överens. — Äldstebrödernas smörjelse med olja. — Handpåläggning. — Bruket av smörjelsedukar. — Grunden för den oryggliga tron. — Se på ordet. — Trons natur. — Några obibliska tolkningar. — Trons bön. — Är då tron nödvändig för helbrägdagörelse? — Den viktiga bekännelsen. — Frihetens proklamation. — Satans nederlag. — Kraften i Guds ord. — Bekännelsen medför ägandet. — Tron är vår rättfärdighet. — Trons tal. — Hur man kan förlora sin helbrägdagörelse. — De tre vittnena. — Introduktion genom fru Osborn. — Skriftläsning. — Vad är onda andar. — Demonernas manifestationer. — När plågorna börjar. — Är sjukdom välsignelse eller förbannelse? — Den troendes auktoritet. — De kristna och sjukdomen. — Trons fiender. — Något du icke bör göra. — Guds ords kraft. — Tre frågor kring Paulus törntagg. — Reflektioner kring Paulus törntagg. — Sju namn på vår återlösare. — Mitt mest betydelsefulla budskap om helbrägdagörelse. — Ett hundra gudomliga helbrägdagörelsefakta. — Då Gud talade till mig. — Resultaten. — Inbjudan. — Vad är en verklig kristen — Vägen till frälsning. — Hur du skall bli en lycklig kristen. — Döpt i vatten. — Sju ting att minnas. — Bönen om helbrägdagörelse.

208 sidor. Pris inb. 12: 50, häft. 9: 50

Klipp här

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 6, Stockholm VA

Sänd mig mot postförskott T. L. Osborns bok
Hela de sjuka. Inb. häft. (Stryk det ej önskade).

Namn:

Bostadsadress:

Poststation:

SALLY OLSEN skriver . . .

"Jag önskar att få tacka så mycket för gåvan som jag fick. Jag kan inte med ord uttrycka den tacksamhet jag känner i mitt hjärta. Herren skall rikligen välsigna Eder både andligen och lekamligen. Ni skall aldrig lida brist på något och Herrens hand, som är mycket större än vår lilla hand, skall löna Er efter sitt mått. Tack och lov! Herren ger alltid så att det flödar över, ett överflödande mått, halleluja! — Hans lön är säker. —

Ni får förlåta att jag inte skrivit tidigare. Det är inte på grund av otacksamhet, men på grund av tidsbrist. Jag har haft många rättsfall den sista tiden, och dessutom har vi planer på att börja bygga nästa månad. Det är så många barn som klappar på vår dörr, och det är ledsamst varje gång vi måste visa bort dem. Men vi har överfullt här.

För tre veckor sedan kom det fem nya barn hit. Modern var sinnessjuk och fadern var alkoholist. Barnen var uppfödda av grannarna. Det är verkligen snälla barn, trots allt de fått gå igenom. De älskar att höra om Jesus, och har redan lärt sig att sjunga några av de små körenna som barnen älskar att sjunga. Efter den första andakten kom den minsta pojken springande och talade helt begeistrad om att nu hade han hört talas om både Gud och Jesus. —

Det är verkligen härligt att se hur glada barnen är över att få bedja. Många gånger går de mitt på dagen in på sina rum för att böja sig ner i bön till Gud. De läser bibeln och ber för alla dem, som hjälper oss med gåvor och förbön. —

Många av dem har aldrig sett sina förldrar, men de ber för dem att Gud må styrka och välsigna dem var de än befinner sig. —

Min första dotter, Carmen-cita, bad att Jesus skulle finna hennes bror, och tänk, en dag kom han hit till hemmet och de fick se varandra igen efter många års skilsmässa. Mänskligt sett var detta helt omöjligt, men vi har en stor Gud. Vi vuxna har många gånger mycket att lära av barnen. När de

ber till Gud är det med en verklig tillförsikt och tro på bönesvar. Det är så naturligt för alla att bära fram allt till Gud i bön.

I fängelset får vi se hur Gud hör bön. För ett par veckor sedan blev en professionell gitarrist härligt frälst, och Ni kan tänka Er till vilken välsignelsen han är i mötena. Hans kamrat blev också frälst samma vecka, och Ni må tro att de spelar och sjunger underbart tillsammans. Det kommer från hjärtan och går till hjärtan. —

Häromdagen fick jag tillstånd av regeringen att ta ut en av

forts. på nästa sida

*Sally beder
för sina
skyddslingar.*

mina andliga söner ur fängelset för ett par dagar. Han kom till fängelset på grund av narkotikamissbruk, men, tack och lov, i fängelset blev han härligt frälst och andedöpt. För att glädja honom de timmar han var ute ur fängelset ringde jag upp hans fru i New York, och de fick växla några få ord med varandra för första gången på tre år. Hans fru är också frälst, och dottern blev mirakulöst helbräddad från en sjukdom som mänskligt sett är obotlig. Med Guds hjälp skall jag också få honom ut ur fängelset. —

De andra söner mina, som jag redan har fått ut ur fängelset, kallar sig "De frigjorda på marsch". De har alla känt Herrens kallelse att tjäna Honom. Är det inte härligt att de som förr var mördare, tjuvar och

narkomaner kan resa runt tillsammans med mig och förkunnas Livets Ord?

Då Herren kallade mig ut med evangeliet kallade han mig till havets öar. Hittills har jag för det mesta varit "landfast" i Puerto Rico, men nu känner jag att Herren vill att jag ska inta mer land. De andra öarna väntar på Herrens ord. Vi har redan besökt en ö, där vi hade en serie härliga möten. Det är självklart för oss att alltid besöka fängelset på platsen, och på denna ö ville alla fångarna bli frälsta. Alla böjde sina knän för att bedja till den levande Guden. Bed att Gud må bevara dem. Många av dem blev också andedöpta och helade. —

Här i Puerto Rico skall vi snart ha dop i det stora fängelset igen, för själar blir ständigt vunna för himmelen.

Jag måste också sända Er en hälsning från Rogelio. Han reser land och strand runt med evangeliet. Överallt dit han kommer talar han om de härliga mötena vi hade i Stockholm. Han nämner Er alla vid namn och talar om hur vänligt Ni tog emot honom. Han kan aldrig glömma det, och han tackar Gud för Er alla varje dag.

Till sist vill jag tacka ännu en gång av hjärtat för gåvan. Må Gud välsigna Er kära vänner, och jag sänder en liten hälsning till alla mina svenska vänner i Midnattsropet. Jag minns med tacksamhet alla de härliga mötena vi hade tillsammans.

"Guds frid som övergår allt förstånd skall bevara edra hjärtan och tankar i Kristus Jesus."

Fridshälsningar
Sally Olsen"

Om någon...?

"Se jag står för dörren och klappar, om någon lyssnar till min röst och upplåter dörren, så skall jag gå in och hålla måltid med honom och han med mig." — Upp. 3: 20.

Jesus står i dag vid mångens hjärtedörr, klappar, önskar få gå in och hålla måltid. Detta sker inte kollektivt, utan Jesus riktar sig till den enskilde. Han säger "OM NÅGON lyssnar till min röst och upplåter dörren".

Vi lever i ett så kallat kristet land, men trots det, är det en så liten procent som lyssnar till hans röst. Det finns dock, ära vare Gud, en skara som har hört hans röst och upplåtit dörren. Det är underbart att få tillhöra den skaran, halleluja! —

Jesus tar i dag ut själar som helt och odelat ställer sig till

hans förfogande, unga såväl som gamla. Vi känner att vi vill tränga oss närmare Jesus den tid som är kvar och verka för honom. Det är ingen tid att syssla med oväsentligheter. Djävulen försöker i denna sena tid vilseleda människor bort från Gud i avfällighet, men Jesus vill möta dem på nytt och hålla måltid. "I DAG är fräls-

ningens dag, se nu är den välbehagliga tiden." 2 Kor. 6: 2.

Jesus kommer snart. Gör dig redo! — Tidstecknen visar att han snart kommer. Bibelns profetior håller på att uppfyllas. Samtidigt gör sig brudeskaran redo att möta sin Brudgum — en skara som öppnat dörren helt för honom och låter sig ledas fram från kraft till kraft och från härlighet till härlighet. Det är också en skara som har gått in i bönen för själs frälsning. —

Du som ännu inte tagit emot Jesus som din personlige frälsare, gör det NU. I morgon kan det vara för sent. Han skall ju komma såsom en tjuv om natten. Endast de som är tvagna i lammets blod skall ryckas honom till mötes. Se om ditt hus medan dagen varar, ty natten kommer då ingen kan verka.

Maranatahälsningar
Kurt Rudgard
Värnamo

VAKNA UPP DU SOM SOVER

Överallt ljuder Maranataropet. —

Vid en morgonbön på Samernas folkhögskola den 9 juni i år frambar fru KARIN WALL-MARK detta mäktiga väckelsebudskap.

Matt. 25: 1—13.

För en tid sedan hörde jag ett mäktigt budskap på ett främmande språk. Strax efter kom tolkningen med väldig kraft. Den helige Ande säger: Gå ut och förkunna evangelium bland människor.

I dag har Anden manat mig att säga detta till er.

Detta vi nu läst i Matteus 25: 1—13 är en skakande skildring av ett tillstånd bland Kristi bekännare under tiden före Jesu återkomst. Frank Buchman sade strax innan sin död: För Guds skull vakna, tiden är knapp. Detsamma förkunnar de frikyrkliga med väldig kraft nu i våra dagar. Kristus står för dörren för att hämta sin församling, sedan är det slut med

frälsningen. När den stora vedermödan bryter ut på vår jord.

I den 6:te versen står det: Men vid midnattstiden ljöd ett anskri. Se brudgummen kommer. Gån ut och möten honom. Vi lever nu i midnattstimmen. Någon har sagt att visarna på tidens ur visar 23.50. Och med rätta talas det om att en sömnaktighetens ande tränger sig på Kristi bekännare. Är det inte sådant Jesus vill varna för genom den nämnda liknelsen?

Nu säger kanske någon: Men om den dagen och den stunden vet ingen något, inte ens änglarna i himmelen, ingen utom Fadern allena. Det är sant. Men så står det i liknelsen om fikonsträdet att när dess kvistar begynna att få save och löven spricka ut, då veten I att sommaren är nära.

Om vi läser vår bibel skall vi se att Gud alltid har varnat i förväg innan domen verkställts. Men de flesta människor har ej trott det och inte gjort bättring och vänt om till Gud. Han varnar även i dag.

Jesus vill frälsa människor innan den stora vedermödan bryter ut på jorden. Den sista väckelsen är nu inne. Den som nu lämnar sig åt Gud skall han

rädda undan vedermödan. Vi lever nu i tolfte timmen. Profetisan om Israels land håller på att gå i uppfyllelse. Världsläget nu tyder på Kristi snara återkomst. Att midnatt råder i världen tycker man att man kan höra ifrån radio och TV. Se Tess. 1: 10 och 4: 16—18.

Bekänner jag Jesus som min Frälsare och böjer mina knän inför honom och bekänner min synd, då skall han också förlåta mig. Jesus vill hel överlåtelse. En kristen har svårt att bli bevarad utan församlingssamfund, t. ex. gudstjänsterna och bibelläsning. En kristen kan inte bli bevarad till liv utan att älska Herrens tillkommelse.

Blott en liten tid. Guds basun skall ljuda klart. Ja, vår Jesus kommer snart igen. Har du ej lämnat ditt liv åt Gud förr så gör det i dag.

Men vi skall alltid leva så att i dag är den sista dagen. Vill vi ej fråga efter Gud här i tiden, då skall vi ej heller tro att vi kan leva i evigheten med honom. Jesus Kristus Hans Sons blod renar oss från all synd.

Denna upptäckt är vad var och en innerst söker. Det är vägen. Tiden är knapp. Här är vägen. För Guds skull vakna. Amen.

Evangelistvecka i Örebro

den 19—24 september. Lokal: Godtemplargården, N. Lillåstrand 7.

Evangelister, äldstebröder och andra som vill tjäna Gud inbjudes till bön, bibelstudium och samtal omkring ämnet: FÖRSAMLING OCH EVANGELISATION. Hänvändelse om logi tel. 019/14 10 24 eller 019/796 23 före den 10 sept.

Maranataförsamlingen i Örebro

ANDERS B. ANDERSSON fortsätter här artikelserien om de andliga väckelserörelserna i Sverige

ERIC TOLLSTADIUS — EN VÄCKELSENS BÄRARE

En andlig väckelse födes ej, eller föres vidare, främst genom flammande appeller från predikstolar och lärarkatedrar.

Genom att i sitt liv vara en personlig protest mot synd, sedefördärv och falsk lära, genom att alltid avgiva en öppen bekännelse om sin tro på Kristus och föra ett gudfruktigt leverne i sin var-

dagsmiljö, kan ALLA vara väckelsens bärare.

Brinner den kärlekens eld i hjärtat som tänts av evangelium är man alltid — medvetet eller omedvetet — en förmedlare av den andliga väckelsens liv och omskapande kraft. —

Sjuttonhundratalets pietistiska väckelse fick sina bärare i alla läger. —

Från Sibirien återvände vid denna tidpunkt skaror av karolinska krigare, som efter det stora nederlaget vid Poltava bortförts i rysk fångenskap. Många kom hem med en nyvunnen tro och gripna av sanningen om nyfödelsens nödvändighet. Under sin fångenskap hade de börjat på allvar söka Gud och funnit andlig vägledning i de pietistiska skrifter som utdelats bland fångarna. De återvände nu till sina respektive landsändar och inom kort var hundratals små soldattorp från Skåne i söder till Lappland i norr, andliga centrum och samlingsplatser, där allmogen på den svenska landsbygden möttes i "bön, Guds ords betraktande och sjungande av andliga visor". —

Från de tyska universiteten — i synnerhet från Halle — återvände också med brinnande hjärtan unga svenska akademiker, som upplevt nyfödelse och personlig omvändelse. En del av dem blev efter sin hemkomst informatorer eller huskaplaner hos förnåma familjer, andra fick uppgifter i undervisningsväsende, administration eller andra ämbetsverk, och då deras tro var av det slag att den icke gick att dölja blev de överallt förmedlare av andligt liv.

Eric Tollstadius var en av dessa unga akademiker vars andliga insats kom att betyda mycket för väckelsen i Stockholm. —

Efter avlagd filosofie magisterexamen var han en tid huspredikant hos familjerna greve Abraham Brahe och riksrådet Carl Gyllenstierna. 29-årig blev han adjunkt i Jakobs kyrka och det var också där, som han påföljande år höll den predikan som gav genljud i hela landet. —

Vid riksdagens öppnande det året — den 24 januari 1723 — hölls den sedvanliga riksdagspredikan i Storkyrkan av kyrkoherden Johan Possieth, en begåvad och stridslysten man, men en hätsk pietisthatare. I sin predikan inför hela riksdagen och det samlade prästståndet utfor han i vredgade formuleringar om "djävlaror", "själamördare", "olovliga vinkelpredikningar", "skadliga böckers sammanskrivande", "upproriske partiets uppväckande", "skenheligt skrymteri", "upplåsta fariséer" — allt med tydlig adress till pietisterna. —

Det gick tio dagar, men ingen reagerade starkt nog för att gå till motattack.

Då överlämnade den nyblivne pastorsadjunkten Eric Tollstadius sin själ i Guds hand och beslöt att i den predikan han skulle hålla i Jakobs kyrka den 2 februari, tala ut om vad Nya Testamentet lärde om Guds församling och om Guds folk och även — det var det djärva i saken —

"Guds kärlek lyste ur hans glada ögon; talte sällan om Gud utan att fälla glädjetårar; vänlig emot alla, givmild emot de fattiga, hans och deras bröd var gemensamt; nitisk om Herrens lära, värtalig, skarp, uppbygglig i sin predikstol, oförliknelig i sitt leverne..."

Ur greve C. G. Tessins dagbok:
Om Tollstadius.

vad han tänkte om biskopar och präster och om det jämmerliga tillståndet inom Sveriges Kyrka.

Han var medveten om vilka konsekvenser det skulle få för honom själv — det framkom av slutorden av hans predikan: "Hur det går med mig betyder föga blott Guds sak blir ärad." —

Det blev en skakande predikan. —

Naturligtvis blev det anmälan till Stockholms konsistorium. Många och långa förhör. Tollstadius vädjade till riksdagen där hans sak fick ligga oavgjord. Prästståndet beslutade dock hans avsättning och att "han i rikets stift ej skulle vinna någon vidare befordran". —

Innan årets slut var dock Eric Tollstadius utan att ha tagit tillbaka någonting kyrkoherde i Skeppsholms församling och det förblev han i tjugo år — det var ett under.

□ □ □

Aldrig har väl någon präst talat så inspirerat och direkt ur hjärtat som Tollstadius gjorde. Därför greps också hans åhörare av budskapet. En av hans samtida levnadstecknare skriver om hans sätt att predika: "Än öppnades Helvetets portar, än följde det mest smältande evangelium. I bönen blödde hans hjärta... Många tusen åhörare infunno sig både från de norra och södra förstäderna och hopen av dem som trodde tillväxte dagligen. Snart måste kyrkan för träng-

sels skull ombyggas och utvidgas, ty genom Jesu Kristi nåd som i honom verkade, predikade han väldeliga och nådeshungriga själar funno här en föda som de förr saknade..."

Men han nöjde sig icke bara med att alla söndagar predika i kyrkan. Några av veckans dagar hade han också bön och andaktsstunder i sitt hem, till vilka vem som helst fick komma, fattig som rik — och många kom. —

Samtidigt som han blev allt mer insatt i sitt arbete, ökades det. Han gick omkring i husen, kallade familjerna tillsammans, samtalade med dem, bad och undervisade dem i Guds ord. Nästan varje eftermiddag använde han till sådana hembesök. Han tog reda på hur makarna hade det tillsammans, om de levde i endräkt och kärlek eller i split, hurudana barnen var, hurudant förhållandet var mellan tjänare och husbondfolk och främst om allas förhållande till Gud. Det blev ofta ganska närgångna och besvärliga frågor. Man skall verkligen vara fylld av Guds kärlek och nitälskan och fri från själviskhet och personlig fåfänga för att ge sig in i, och gå i land med en sådan uppgift — Eric Tollstadius gjorde det. —

"De sågo honom" — skriver den förut omnämnde levnadstecknaren — "såsom en man be-

Forts. på sid. 22

BIBELSKOLAN -67

Bibelskolan till vilken Maranataförsamlingen i Stockholm i höst inbjuder tiden den 14 okt.—12 nov. är den sjätte i ordningen. Från en ringa begynnelse har skaran av deltagare mångdubblats under den korta tiden.

På grund av ändrade lokalförhållanden är vi dock i år nödsakade att begränsa deltagarantalet till hundra. — Vänner som bär på en gudomlig kallelse till tjänst i evangelium och har en verklig iver och vilja att få intränga i Guds ord, är i första hand välkomna.

Som lärare kommer ett flertal bröder att tjäna, vilka är kända som bärare av det till oss anförtrödda budskapet. —

De flesta av våra evangelister har arbetat på obrutna fält, där många också har försörjt sig under tiden genom att arbeta med sina händer. För dessa vänner vill vi bereda möjlighet att utan kostnader kunna delta i bibelskolan. —

Maranataförsamlingen i Stockholm, som anser det vara en stor förmån att också i år taga emot bibelskolan, vågar ikläda sig det ekonomiska ansvar det innebär, i förlitande på att Gud bland väckelsens folk i hela vårt land uppväcker förebedjare och offrare för den så betydelsefulla saken. Vi har ju också under föregående år sett vilket stort hjärta vännerna haft för detta arbete och då kostnaderna i år är fördubblade tror vi att Herren ytterligare skall vidga hjärtana. Församlingen här i Stockholm ikläder sig ensamma ansvaret för all inkvartering och en mängd andra praktiska detaljer.

Anmälan om deltagande skall göras på särskild blankett, vilken kommer att införas i nästa nummer av Midnattsropet. —

Ekonomiska bidrag kan insättas på postgiro 441005 och adresseras till Maranataförsamlingens Bibelskola, c/o Sture Swärd, Frihetsvägen 38, JAKOBSBERG.

ARNE IMSEN

NYTT VIN I NYA LÄGLAR

Jesus säger att man måste slå nytt vin i nya läglar annars skall de gamla läglarna springa sönder och spillas ut. —

Jag tror att Jesus med detta syftar på församlingen, lovprisningen och den helige Andes kraft. Det går inte att stänga in den helige Ande och mena att så här skall det vara. Man försöker i vissa församlingar att lägga töm och betsel på den helige Ande och försöker att tämja den. Men då är tiden inne att gå andra vägar. Det har skett många gånger genom tiderna. —

I gamla testamentet lovade man Gud så att det hördes vida omkring. Vi läser också om att på pingstdagen var lärjungarna som druckna av sött vin. Det var sådant väsen att hela Jerusalem kom i rörelse och stora resultat nåddes. Gud är densamme i dag. Men detta kostar smälek och förakt, både från de religiösa och de världsliga människorna. —

Skall vi vara redo när Jesus kommer så måste Jesus vara stor för våra hjärtan och det blir han först då vi får den rätta visionen, den äkta lovprisningen, den verkliga helgelsen och ett rent liv i Jesus Kristus.

Gud välsigne var och en som vill lova Herren.

Abel Petersson
Sävsjö

Donald Bergagårds adress är nu
Box 636, Jönköping 3
Tel. 16 42 75

Jag blev frälst i Västerås den 2 juli och döpt i vatten i Kärrsjö den 9 juli. Har försökt många gånger att komma ifrån spriten och tobaken, men inte förrän jag blev frälst kunde jag motstå allt begär. Är glad att Jesus frälste mig och ångrar inte att jag tog emot frälsningen. Du som läser detta och inte är frälst bör lämna ditt liv åt Jesus. Han kan lösa dig från all synd.

Sune Fjällborg
Eskilstuna

JESUS

löste mig

från

sprit och

tobak

NYA

GRAMMOFON-

SKIVOR

Det är alltid med intresse och stora förväntningar man lyssnar till en ny skiva från Evangelii-Center, vilken med sin produktion gått ut i den religiösa skivmarknaden som ett den andliga väckelsens språkrör. I de flesta fall har också skivorna varit förmedlare av väckelsens liv, kraft och glädje — det finns många, många bevis på den saken. —

Tyvärr förekommer dock skivor som aldrig bort vara med i den här produktionen. Ljud-

tekniska misslyckanden och okonstnärliga prestationer kan mycket väl uppvägas av andlig inspiration och gripenhet, äkta inlevelse och sångarglädje, men när även det senare saknas då är det bättre från alla synpunkter att dessa skivor aldrig produceras. En hårdare gallring av materialet är nog för framtiden att rekommendera. —

I höst har dock flera skivor utkommit som anmälaren av hela hjärtat vill rekommendera — skivor som verkligen förmedlar ett andligt budskap, värmer, frigör, gläder. —

Marita Hammar sjunger med sin varma röst på MRM 46 två sånger av Aage Samuelssen, dessutom Ester Kerr Rustwoi's odödliga "Det skall bli värt sitt pris" samt en mycket värdefull sång av okänd författare: "Jag vill hela vägen gå." —

Berta Svensson har på MRM 45 gjort sin hittills avgjort bästa insjungning. Den från engelskan översatta "Icke heller jag fördömer dig" kommer för alltid att införlivas med vår andliga sångskatt. De övriga tre, äldre sångerna, är också var för sig verkliga klenoder. Musiken — piano, trummor och gitarr — är förnämlig, även om jag personligen tycker att det varit en fördel om pianot uteslutits. —

Pålitliga Vivian Mårtenssons klockrena stämma, med ett stänk av vemod i, får vi lyssna till på MRM 48. Bl. a. sjunger hon här sin egen sång: "Din nåd är mig nog." Tacksamhet för Golgata-undret och de eviga boningarna hemma hos Jesus fyller ens hjärta då man lyssnar på den här plattan.

Anders B.

TÄLTKAMPANJ I BORLÄNGE

tiden 10— 17 september

ERIK G. ERIKSSON, GÖSTA FREDENSJÖ, BOSSE ANDERSSON,
BERTA och GÖSTA SVENSSON m. fl.

Maranataförsamlingen i Borlänge

Gud älskar oss . . .

Freya Emas

*"Gud vare tack för Hans
outsägligt rika gåva!"*

2 Kor. 9: 15.

Vilken underbar kärlek bevisade inte Gud då Han sände Jesus Kristus hit ned, till ett faller mänskosläkte, som gjort så mycken synd och brutit Hans bud. Jesus lämnade Faderns härlighet för att taga på sig den skuld, människorna hade inför Gud. Jesus Kristus ödmjukade sig till detta, fastän Han var Guds Son, och fullbordade så sin Faders vilja. Halleluja!

Därför får också jag av nåd nu tacka Gud för Hans outsägligt rika gåva. Som 16-åring fick jag böja mig ned vid korset och mottaga frälsning i tro på Jesus Kristus. Jag vandrade utan hopp och frälsning, ute i denna världens nöjen och drack ur de usla brunnar, som inte kunde släcka min törst eller fylla tomheten i mitt inre. Huru

jag än försökte tillfredsställa mitt inre av de som världen gav, ropade det ständigt i mitt hjärta efter Gud. Jag bad ofta min barnabön som jag lärt i söndagsskolan, för att söka stilla den nöd jag hade i mitt hjärta.

Jag vågade inte visa någon annan huru jag hade det i mitt inre. Hemma hade jag aldrig mött en levande tro på Jesus Kristus eller någon vägledning.

Genom en barndomsvän kom jag i kontakt med Guds Ord, då jag följde med henne på möten. Jag kände ofta hur Guds kärlek sökte mig, men jag flydde undan Gud och Hans kallande röst, tills jag insåg att det var lönlöst. Gud hade då talat till mig allvarligt genom olika händelser, och överbevisat om synden i mitt hjärta. Det står i Guds Ord: "Både på ett sätt och på två talar Gud, om man också ej aktar därpå. I dröm-

men, i nattens syn, när sömnen har fallit tung över människorna och de vila i slummer på sitt läger, då öppnar Han människornas öron och sätter inseglet på sina varningar." Job. 33: 14—16.

Jag ropade i min nöd till Gud, och Han böjde sig ned och hörde mitt rop. O, vilken nåd ifrån Gud att Han förlät mig alla mina synder. Halleluja! En levande ström välde in i mitt hjärta och jag fick födas på nytt till ett levande hopp och till att bli en ny skapelse i Jesus Kristus. "Se det gamla är förgånget, något nytt har kommit till." Jag fick också bedja mina medmänniskor om förlåtelse för saker som mitt samvete förelade mig. —

Följande dag, när jag var på mitt arbete, döpte Jesus mig i den Helige Ande. Vilken underbar upplevelse. Sedan har jag också fått följa Jesus i dopets grav. —

"Ty tre äro de som vittna, Anden, Vattnet och Blodet." 1 Joh. 5: 7—8.

Du min vän som inte är frälst, fly icke undan Gud längre, utan låt Honom ta hand om ditt liv helt. Ty snart kommer Jesus att hämta hem sin brud. "Och alla de som voro redo, gingo med Honom till bröllopet." Matt. 25: 10.

Maranata-hälsningar!

Freya Emas

Frälst, döpt i vatten och i Helig Ande

Jag är tio år gammal och är frälst. I sommar på vår semester åkte vi till Kärrsjö, där blev jag andedöpt. Jag blev döpt i vatten den 4 april i Eskilstuna. Jag är tacksam till Gud att han frälste mig i unga år. Du som inte är frälst öppna ditt hjärta för Jesus innan det är försent.

Hans Sollén
Eskilstuna

KUNSKAP... forts. från sid. 9

Vidare innebär det att *viljan* kommer in under Jesu herravälde. Hans vilja blir min. Ty trons lydnad är genom Ordet upprättad och leder till trons gärningar, som är resultatet av en inre överflödande kraft.

Och *tanken* blir skärpt. Ty alla tankefunder är under Kristi lydnad. Det borde alltså vara svårt, ja helt omöjligt, att dupera en människa som lever i denna ständiga gripenhet. Och kom ihåg en sak: *Det enda som icke förnedrar och förslavar är just Jesu vilde.* Vad väljer du? Vilken makt, vilka inflytanden öppnar du dig för? Det blir avgörande för tid och evighet.

Går det att år ut och år in bevaras i denna hänförelse? Ja, om elden — den helige Ande — får bränsle. Vad är då bränslet? Det är Ordet. Guds Ord ger inspirationsämnen! Håll elden ständigt brinnande! —

Ingen kan dock leva på inspirationer. Det finns ingen möjlighet att bygga bibliskt församlingssliv på inspirationer. Hur ser en andlig verksamhet ut, där slumpen, tillfälligheterna och hugskotten fått bestämma utformningen av församlingslivet? —

Visst behöver vi alla inspiration. *Ty kristendom är mysterium från början till slut.* Låt oss aldrig glömma det. Men ORDET måste i alla stycken vara korrektivet för alla inspirationer och uppenbarelser. Och bibeln är Guds avslutade uppenbarelse. Vi behöver alltså inga nya uppenbarelser, såsom t. ex. den uppenbarelse som Joseph Smith påstod sig fått från Gud och som sedan fått ligga till grund för Mormonismens falska läror.

Slutsats: Det som ej stämmer med Ordet kan vi helt enkelt utmönstra. Men *allt inom Ordets rāmärken* är gott och sant och givet till församlingens uppbyggnad. Vi behöver inte främmande inspirationer som störtar fram ur det odisciplinerade, och ibland nästan enväldiga, känslolivets många irrgångar.

Ordet måste få gå till rätta med alla *falska frihetsideal* som söker tränga sig in på oss.

Ett typiskt och tragiskt exempel på den falska motsatsställning man tror föreligger mellan kunskap och hänförelse finner vi i tendensen hos en

del vänner att föredra *vittnesbörds*möten framför *Guds Ords predikan*. Vi behöver väl *båda*dera? Men var finns den trosskapande faktorn? Bibeln säger: "Tron kommer av predikan, men predikan i kraft av Kristi ord." Rom. 10: 17.

En sak till!

Förr när vi vandrade efter denna världens sätt, *lät* vi oss blindvis föras bort av allehanda makter. Det var *massmänniskomentalitetens ohyggliga opersonliga kollektivism* som då härskade i vårt liv. Så är det *inte längre*. Nu har vi genom frälsningsundret blivit medvetna att vi är *individer* och fått möjlighet att *bli personligheter*. Och "profeternas andar är profeterna underdåniga". 1 Kor. 14: 32. —

Vi står alla undantagslöst i behov av *både* sann och djup kunskap och stark men uthållig hänförelse. Ty *å ena sidan*: "Det är förbi med mitt folk, därför att det ej får någon kunskap." Hos. 4: 6. Och *å den andra sidan*: "Varen icke tröga, där det gäller nit, varen brinnande i anden." Rom. 12: 11.

Vad vårt arma svenska folk just nu behöver är människor som, förtrogna med Gudsordet, kan ge de andligt okunniga *vägledning* till frälsning. Men det kan endast ske om vi upplever Andens outsläckliga eld till hel och odelad hänförelse, som p. g. a. sin inre sprängkraft övervinner alla hinder som reser sig i vägen.

Vi har både *elden*, den helige Ande, och *veden*, som är Guds Ord.

MEN VAR ÄR OFFRET?

"Så förmanar jag nu er, mina bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära edra kroppar till ett levande, heligt och Gud välbehagligt offer, eder andliga tempeltjänst —" — "Ställ edra lemmar i Guds tjänst att vara rättfärdighetsvapen — till helgelse." Rom. 12: 1 och 6: 13.

Lösningen ligger i ett helt överlåtande av min vilja åt Gud, så att min kropp kan bli ett organ i Guds tjänst. —

Har du frånsagt dig rätten över ditt eget liv med allt vad det representerar av gott och ont? *Du är inte längre din egen!* "Ni är ju köpta och betalning är given, så förhålliga då Gud i eder kropp." 1 Kor. 6: 20.

JESUS KRISTUS ÄR HERRE! MEN ÄR HAN DET I DITT LIV?

Björne Erixon

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel möten på följande tider i VIKTORIASALEN, Tunnelgatan 19

Söndagar kl. 11.00 och 19.00

Väckelse- och frigörelsemöten

Onsdagar kl. 19.30 Väckelsemöten

Lördagar kl. 19.30 Lovprisningsmöten

TRÄNG DJUPARE IN i GUDS ORD..

LÄS

BIBLISK ORDBOK

Till ovärderlig hjälp vid bibelstudiet
utarbetad av **OSCAR BENSOW**
632 sid., linneband. Pris 45:—

★

NYA TESTAMENTET

på vår tids språk
Översättning med förklarande noter av
DAVID HEDEGÅRD
658 sid., rött klotband. Pris 18:—

★

NYA TESTAMENTET

med Psaltaren och Ordspårboken på
ENGELSKA och **SVENSKA** jämsides.
Kraftigt blått klotband. Tryckt på fint
bibelpapper. Pris 25:—

★

Klipp ur, ifyll och insänd beställnings-
kupongen till

MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60,
Stockholm VA

Klipp här

Till MIDNATTSROPET!

Sänd mig mot postförskott följande böcker
(Jag stryker över det jag ej önskar):

.... st. Nya Testamentet på svenska och eng-
elska. Pris 25:— + oms., st. Nya Testa-
mentet på vår tids språk. Pris 18:— + oms.,
Biblisk Ordbok. Pris 45:— + oms.

TOLLSTADIUS... forts. från sid. 17

gåvad med Guds Ande och som stod i nära för-
ening med Gud. De togo ej häri fel ty var och en
fick genom honom av Guds nåd det han behöv-
de..." —

Han var verkligen mycket nitisk och kärleks-
full i den åt honom ombetrodda uppgiften bland
människorna.

□ □ □

När han gick på Stockholms gator lade han
märke till de fattiga barnen — små trasiga,
smutsiga pojkar och flickor — och hans hjärta
fylldes av medlidande. Han ville göra något för
dem — ta dem under sitt hägn — föda och kläda
dem — fostra dem — föra dem till Gud — hjälpa
dem fram i livet. Han hyrde därför en våning
i ett stort hus och inrättade en skola för tjugo
— trettio barn och tog unga troende män till
lärare i de vanliga skolämnena — själv under-
visade han nästan varje dag en stund i kristen-
dom. Så anställde han tre kvinnor för matlag-
ning, tvätt, städning och dylikt. Det blev ett
arbete för Guds rike som bar en verkligt god
skörd. —

Men hur fick han medel till detta och till all
den hjälp han gav åt fattiga och behövande?

Hans lön var mycket liten, men Gud födde
honom bokstavligen och gav honom medel. Han
hade mycket starkt klart för sig att den som ger
sig själv helt åt Guds uppdrag, honom sörjer
Gud för på ett alldeles särskilt sätt. Ibland kunde
det vara så knappt i prästhemmet att där inte
fanns en plåt — ett den tidens mynt som mot-
svarade 75 öre — och tomt i skafferiet. Men i
den rätta stunden sände Gud alltid någon hand-
lande eller bonde, bagare eller slaktare, som kom
med det de behövde för den dagen och kanske
också för en tid framåt. — Det håller att lita
på Gud.

□ □ □

Eric Tollstadius förblev livet igenom en ovan-
ligt harmonisk människa just på grund av sin
Gudsförtröstan. Hans djupa erfarenhet av män-
niskohjärtats brist och fördärv, människosjälens
längtan och alla jordiska tings fåfänglighet gav
åt honom ett kärleksfullt, ödmjukt och osjälviskt
sinne. —

Annandag pingst 1759 höll han sin sista pre-
dikan. Sedan tynade han sakta bort. Hjärtat var
svagt. Han satt i en länstol natt och dag —
kunde ej ligga, men lugn och förnöjd. —

Det sista ord han sade var ett svar på läka-
rens fråga, hur han hade det: "Jag längtar till
Jesus", sade han.

MRM 45. Bertha Svensson sjunger till piano, gitarr och trummor: **Icke heller jag föddömer dig/Den dyrbara pärlan/Han är liljan uti dalen/Jesus du min vän.**

10 nyheter

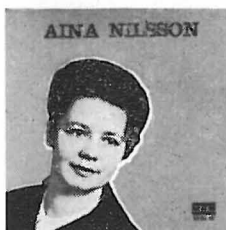
Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

Ande och Liv

MRM 46. Marita Hammar sjunger till piano, gitarr och trummor: **Käre Jesus jag kommer till dig/Hela vägen gå/Han lever/Det skall bli värt sitt pris.**

MRM 43. 4 sånger av Aina Nilsson: **Han lever/Två dina kläder/Jesus min vän/Jubelsång.**

MRM 48. Vivian Mårtensson sjunger till hammondorgel, gitarr o. bas: **Din nåd är mig nog/Golgata under/Ö, jag längtar att en gång få vara där/Jag aldrig kan ångra.**

MRM 47. Falköpings-trion sjunger tillsammans med Kurt och Roland: **Ljuvligt och kärleksfullt/Som en härlig gudomskälla/Mamma är det långt till himlen?/Till himlens land.**

MRM 44. Barnabön/Vitare än snö/Jesus remembered me/Du fallna stjärna. Duetsång av Kurt Petersén och Roland Lundgren.

MRM 42. Gunnar Carlsson o. Gunnar Johansson: **Medan kärleken från korset talar/Hela natten lång har jag strävat/Jag vet en plats.**

MRM 39. Min själ den väntar efter Herren/Gud är trofast/Vi är nu på väg till himlen/O, vänd om till din Gud. Sång av Gunilla Fredriksson och Sigrd Andersson till hammondorgel och piano. Sologitarr Per-Arne Imsen.

MRM 40. Det enda/Jag är på resa/Om jag ägde allt men icke Jesus/Min Gud förmår. Sång av Asa Gunnarsdotter till hammondorgel, piano, solo- och komp-gitarr.

MRM 41. 5 evangelister sjunger till hammondorgel, piano och gitarr. **När min resa är slut. Solosång Arnold Andersson. Aldrig är det så i Kanaans land.** Sång av evangelister. Ej vad jag

vill Gud. Duett Sigrd Andersson och Gunilla Fredriksson. **Varför irrar din blick uti natten.** Solosång Arnold Andersson.

Klipp här och sänd in kupongen i dag — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

☐ Sänd oss gratis notblad över våra populära sånger.

Namn:

Postadress:

..... st. LP-skiva LP 101 (Från väckelsetältet).
Pris 25:—.

..... Hela skivserien, 10 st., 110:— + porto, mot
avbetalning 10:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

RAPPORT FRÅN TÄLTMÖTEN I NORRLAND

Vi kan med förvisning säga att väckelsen är här. Det har vi upplevat i våra egna hjärtan och vi ser att Gud stadfäster Ordet där vi drar fram. —

När vi lämnade Luleå var det med både glädje och sorg i hjärtat. Glädje över vad Gud gjort i människors hjärtan och sorg över att lämna de vänner som kämpat tillsammans med oss, och stött oss på alla sätt. —

Vi tror att Guds verk fortsätter hos den enskilde och att väckelsen går vidare från man till man. —

Det finns längtan i alla läger och där det finns behov blir det också fyllt. — Gud väcker upp människor till nytt liv i Kristus. —

Här i Skellefteå har tältet varit så gott som fullsatt varje kväll — mycket ungdom i publiken. Det är en väldig hunger efter Guds ord. Efter mötena samlas ungdomarna för att samtala med oss. Det är mycket som rör sig i deras hjärtan. Intresset är stort.

När detta skrives är Arne Imsen med oss. Redan första mötet han var med var tältet överfullt och människor stod utanför tältet och lyssnade till förkunseln om frälsningens väg.

Flera har mött Gud till förnyelse och upprättelse. —

Det är väckelsetid — skördetid. "De som så med tårar skörda med jubel."

GERD SUNDSTRÖM

Vänner som vill vara med och ekonomiskt stödja dessa mötesserier i Norrland kan sända sina offer till Maranataförsamlingens evangelistkassa, Svärd, Frihetsvägen 38, JAKOBSBERG. Postgiro nr 44 10 05.